

Práva pacientů nesmějí být regulována

03.března 2005 Milan Cabrnch

Článek se věnuje problémům pacientů s poruchou zraku. Jejich nemoc lze léčit, ale lék je příliš drahý, a tak nemocnice váhají s jeho používáním, mohou ho poskytnout jen některým pacientům. Díky platným zákonům je zakázáno, aby si pacienti na drahý lék doplatili, a tak prostě péči dostanou jen někteří. Jedna velká nemocnice to vyřešila tak, že poskytne péči těm, kdo bydlí v jejím okolí, a jiným ne. Jinak to řeší jiné nemocnice, v některých možná zákon obcházejí a pacientovi umožní, aby si lék koupil, „aby to nikdo neviděl“.

Problém je obecný. Každému z nás je jasné, že přicházejí a budou přicházet stále nové a nové možnosti léčby, nové a dražší léky i vyšetřovací a léčebné postupy. Každému je také jasné, že nikdy nebudeme mít dost peněz na to, abychom mohli solidárně každému vše, co na světě existuje, poskytnout bezplatně i když bychom si to moc přáli.

Současně si ale nikdo nepřeje být předmětem regulace. O co jde? Pokud lék nebo léčebný postup nemůže být hrazen z pojištění, musí mít každý občan právo si takovou léčbu zaplatit. Není přijatelné, aby bylo zakázáno použít vlastní peníze na vlastní zdraví.

Každý občan musí mít plné právo především na informace - musí se dozvědět, jaké možnosti léčby v jeho případě jsou, které jsou a které nejsou hrazeny z pojištění. Potom se pacient může odpovědně rozhodnout a nést odpovědnost za své rozhodnutí. Pokud se pacient rozhodne pro léčbu, která z pojištění hrazena není, musí mít právo si takovou léčbu zaplatit.

Není přece možné, aby člověk, který přichází o zrak, nedostal péči jenom proto, že bydlí v jiném okrese, nebo proto, že se ministerstvo nemůže s pojišťovnou dohodnout na pravidlech úhrady.

Jsem přesvědčen, že je správné říci veřejně - tuto velmi drahou péči z pojištění hradit nemůžeme, ale můžete si ji zaplatit. Jsem si jist, že mnoho pacientů si léčbu zaplatit může a rozhodne se pro ni. Věřím, že nalezneme řešení i pro ty, kteří si ani s pomocí své rodiny a blízkých takovou léčbu opravdu dovolit nemohou.

Rozhodně je to správnější, než z falešné solidarity raději neléčit nikoho nebo navádět pacienty, aby si lék „za zády paní ministryně“ koupili v lékárně.